

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010494
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7715010494.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. marca 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija v trestnej veci obžalovaného E. H., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 8.12.2015 sp.zn. 3 T 139/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. H. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 15P/220/2014 zo dňa 18.9.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/305/2014 zo dňa 11.11.2014, bolo nariadené povinnému odovzdať maloleté deti P., nar. XX.X.XXXX a E., nar. X.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti matke A. Q., a to každý párnny týždeň od piatku v čase od 14.00 h do nasledujúceho piatku nepárneho týždňa do 14.00 h a bola mu doručená výzva na rešpektovanie rozhodnutia súdu a zároveň uložená pokuta, nerešpektujúc toto rozhodnutie súdu uložené v občianskom súdnom konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých si túto povinnosť neplní.

Bol mu za to podľa § 349 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák., mu súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný E. H., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že on žiadnym spôsobom nebránil styku detí s matkou, ale deti samé nechceli k matke ísť. Na okresnom súde navrhol vypočuť príslušníkov polície, ktorí boli v jeho dome, keď matka došla, avšak deti s ňou odmietli ísť.

Dňa 25.12.2015 sa matka mala dostaviť pre deti, neprišla a nepodala o sebe žiadnu správu. Bol preto na ÚPSVaR Michalovce, aby mal doklad o tom, že matka neprišla. Navrhol preto, keďže on úmyselne nebránil styku matky s deťmi, aby bol oslobodený spod obžaloby, prípadne aby krajský súd vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to i v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodovanie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarat' dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti smerujúce proti obvinenému, ako aj skutočnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, osoby činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V posudzovanej veci sa nepostupovalo dôsledne podľa citovaných ustanovení.

Doteraz vykonanými dôkazmi nebol náležite zistený skutkový stav veci.

Okresný súd svoj záver o vine obžalovaného založil na usvedčujúcej výpovedi matky maloletých detí A. Q., listinných dôkazoch, a to uznesení Okresného súdu Michalovce zo dňa 18.9.2014 sp.zn. 15 P/220/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7 CoP /305/2014, výzvy Okresného súdu Michalovce zo dňa 9.3.2015, uznesenia Okresného súdu Michalovce sp.zn. 15 Em/9/2014 o uložení pokuty a správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 25.3.2015 o vykonaní pohovoru s obžalovaným v súvislosti s nerešpektovaním uložených povinností zo strany súdu.

Samotný obžalovaný E. H. popiera spáchanie trestnej činnosti s tým, že už v roku 2014 mu bývalá družka deti dala, potom ich chcela späť, avšak deti s ňou mali zlý vzťah a nechceli s ňou byť. Nechceli s ňou ísť, ani keď prišla za nimi v doprovide polície a policajtom sa snažil vysvetliť situáciu, že deti naozaj nechcú s matkou ísť. Uviedol ďalej, že odvtedy, čo sa stalo rozhodnutie o určení striedavej starostlivosti právoplatným, matka si pre deti neprišla ani raz.

Z výpovede svedkyne A. Q., matky detí vyplýva, že obžalovaný deti odmieta vydať, a aj keď pre deti prišla v doprovide polície, tieto neboli nikdy doma.

Z uznesenia Okresného súdu Michalovce sp.zn. 15 P 220/2014 zo dňa 18.9.2014 je zrejmé, že obvinenému E. H. bolo nariadené odovzdať mal. deti patriace do striedavej starostlivosti matky A. Q.Z., každý páry týždeň, a to od piatku od 14.00 hod. do nasledujúceho piatka nepárneho týždňa do 14.00 hod. do právoplatnosti skončenia konania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom vedené pod sp.zn. 15 P/220/2014.

Každý z rodičov je povinný v stanovenom čase priviesť dieťa k bydlisku druhého rodiča a každý z rodičov je povinný v stanovenom čase dieťa druhému rodičovi odovzdať do osobnej starostlivosti. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7 CoP 305/2014 zo dňa 11.11.2014 bolo rozhodnutie okresného súdu potvrdené. Z uznesenia Okresného súdu Michalovce sp.zn. 15 Em/9/2014 zo dňa 18.5.2014 vyplýva, že E. H. bola uložená pokuta vo výške 200,- Eur z dôvodu nerešpektovania povinností vyplývajúcich mu z predbežného opatrenia sp.zn. 15 P 230/2014. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce zo dňa 25.3.2015 vyplýva, že matka podľa E. H. nevyužíva predbežné opatrenia, pretože má nového priateľa, ktorý jej zakazuje styk s deťmi, pričom deti sa na matku vôbec nepýtajú a nedožadujú sa jej.

Z úradného záznamu spísaného na ÚPSVaR Michalovce dňa 28.12.2015 vyplýva, že matka sa mala dňa 25.12.2015 dostaviť pre deti, avšak neprišla a neposlala žiadnu správu, prečo tak neurobila.

Na základe takto zisteného skutkového stavu veci potom pochybil okresný súd, pokiaľ uznal obžalovaného E. H. vinným zo spáchania skutku tak, ako sa uvádza vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Uvedené rozhodnutie je predčasné, založené na neúplne zistenom skutkovom stave a jednostrannom vyhodnotení dôkazov v prospech obvineného E. H..

Podľa § 349 Tr.zák., kto po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, marí výkon takého rozhodnutia alebo dohody, alebo kto marí výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní na ochranu osôb ohrozených násilím, alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdu a ďalších orgánov verejnej moci, pričom objektívna stránka § 349 alinea 2 Tr. zák. spočíva v marení výkonu predbežného opatrenia.

Výkon rozhodnutia je upravený vo viacerých právnych predpisoch v závislosti od toho, akého rozhodnutia sa týkajú (Trestný poriadok, Občiansky súdny poriadok, Exekučný poriadok).

Jeho účel je v rámci samostatného konania vymôcť prostriedkami donútenia plnenie povinností uložené povinnému vykonateľným rozhodnutím.

Pre viaceré súdne rozhodnutia vydané v občianskom konaní platí, že nemôžu byť exekučnými titulmi, pretože z ich povahy vyplýva, že súdny výkon neprichádza do úvahy. Týka sa to najmä rozhodnutia o osobnom stave a iných konštitutívnych rozhodnutiach.

Predbežné opatrenie o úprave styku rodičov s maloletými deťmi však nie je rozhodnutím, ktorým sa deklaruje alebo konštituuje určité právo alebo právny vzťah a preto naň môže nadväzovať vykonávacie konanie.

Nevyhnutným predpokladom jeho výkonu je vykonateľnosť predbežného opatrenia a odmietnutie povinného dobrovoľne sa podrobiť súdnemu rozhodnutiu.

Treba zdôrazniť, že najprv musia byť bezvýsledne použité mimotrestné opatrenia občianskoprávneho charakteru smerujúce k výkonu predbežného opatrenia súdu a až následne úmyselné konanie smerujúce k zmareniu výkonu takéhoto predbežného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti bude možné posúdiť ako prečin podľa § 349 Tr.zák.

Samotný obžalovaný E. H. popiera, aby úmyselne nerešpektoval rozhodnutie súdu s tým, že deti nechcú ísť k mame. Majú s ňou zlý vzťah a odmietajú s ňou byť.

V ďalšom konaní bude preto úlohu okresného súdu v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci zistiť, koľkokrát asistovali príslušníci polície pri vydaní deti matke, z akého dôvodu k vydaniu deti nedošlo, prípadne vypočúť asistujúcich príslušníkov polície.

Taktiež bude potrebné dotazovať príslušnú riaditeľku školy, ktorú navštevuje mal. P. H., či je skutočne pravdou, že ju požiadala, aby nedovolila matke ju navštevovať v škole.

Z uvedeného teda vyplýva, že až po doplnení dokazovania ako je vyššie uvedené a citlivom vyhodnotení jednotlivých dôkazov, ako aj v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. bude možné vo veci spravodlivo a zákonne rozhodnúť.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní E. H. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.